

Sygn. akt V GC 1751/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marta Gruba
Protokolant:	St. sekr. sądowy Bożena Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. W.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda A. W. kwotę **28 548,42 zł** (dwadzieścia osiem tysięcy pięćset czterdzieści osiem złotych czterdzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **1428,00 zł** (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów sądowych i kwotę **2417,00 zł** (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt V GC 1751/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 czerwca 2015 r.

Pozwem z dnia 22.10.2014 r. powódka A. W. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) z siedzibą w R. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) w W. kwoty 28.548,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia 1.07.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 13.12.2013 r. strony procesu zawarły ze sobą umowę partnerską w celu organizacji imprezy turystycznej do W. pt. „(...)” w dniach 24-30.04.2014 r., której przedmiotem było uregulowanie wzajemnych praw, obowiązków i odpowiedzialności stron w ramach utworzonego konsorcjum, mającego na celu realizację imprezy turystycznej z udziałem osób trzecich

tj. uczestników imprezy. Pozwana spółka zobowiązana była do organizacji

i rekrutacji grupy uczestników imprezy turystycznej w liczbie minimalnej 120 osób pełnopłatnych. W sytuacji niespełnienia w/w warunku dotyczącego minimalnej liczby uczestników organizowanej imprezy pozwana

zobowiązana była do zwrotu całości otrzymanego wynagrodzenia. W związku z tym, że pozwana spółka zrekrutowała tylko grupę 33 osób, między stronami w dniu 25.03.2014 r. zostało zawarte porozumienie dodatkowe, którego celem było zminimalizowanie strat poniesionych przez powódkę poprzez odsprzedanie jak największej ilości zarezerwowanych miejsc noclegowych.

Na uzasadnienie wartości przedmiotu sporu powódka wskazała, że w związku z nienależytym niewywiązaniem się pozwanej spółki z postanowień zawartej umowy poniosła straty w wysokości 37.548,42 zł, jednakże suma ta została pomniejszona o kwotę 9.000,00 zł, stanowiącą wynagrodzenie przysługujące pozwanej spółce, dlatego też wartość roszczenia dochodzonego pozwem została ograniczona do kwoty 28.548,42 zł.

Jako podstawę dochodzonego roszczenia powódka wskazała art. 471 k.c.

W dniu 27.10.2014 r. przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie V Wydziale Gospodarczym został wydany nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Powyższy nakaz zapłaty strona pozwana zaskarżyła w całości wnosząc sprzeciw, w którym zaprzeczyła, aby otrzymała od powódki na mocy zawartej umowy partnerskiej z dnia 13.12.2013 r. jakiegokolwiek wynagrodzenie z tytułu wykonanych czynności, które na podstawie § 8 ust. 7 w/w umowy mogłoby podlegać zwrotowi, a także zgłosiła zarzut braku odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej w stosunku do powódki. Ponadto wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana wskazała, że nie kwestionuje faktu zawarcia z powódką w dniu 13.12.2013 r. umowy partnerskiej, ani faktu iż nie doszło do zgromadzenia wskazanej w przedmiotowej umowie minimalnej liczby uczestników imprezy turystycznej – wyjazdu do W. na (...)w liczbie 120 osób, jednocześnie wskazując, że brak jest podstaw do żądania od niej należności wskazanych w pozwie.

Pozwana podniosła, iż powódka nie jest uprawniona do domagania się zapłaty należności na podstawie § 8 ust. 7 w/w umowy partnerskiej, ponieważ warunkiem zwrotu wynagrodzenia przewidzianego w tym postanowieniu jest jego uprzednie otrzymanie, a tymczasem pozwana nie uzyskała od powódki żadnego wynagrodzenia wynikającego z w/w umowy. Strona pozwana wskazała także, że szkoda dochodzona w wysokości określonej w pozwie jest wynikiem wyłącznych działań powódki związanych z zarezerwowaniem zbyt dużej ilości autokarów i miejsc w hotelach i nie ma związku z nienależytym wykonaniem umowy przez pozwaną. Podniosła ponadto, że łącząca strony umowa nie nakładała na powódkę obowiązku rezerwacji miejsc i autokarów w określonym czasie i w określonej ilości, a decyzję tę powódka podjęła samodzielnie bez konsultacji z pozwaną.

Na rozprawie w dniu 22.06.2015 r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.12.2013 r. powódka A. W. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) z siedzibą w R. zawarła ze stroną pozwaną – (...)z siedzibą w W. umowę partnerską, na mocy której powstało konsorcjum, którego celem była organizacja imprezy turystycznej pt. „(...)” w dniach 24-30.04.2014 r., z udziałem uczestników imprezy w liczbie 120 osób, podzielonych na trzy grupy autokarowe po 40 osób każda.

Zgodnie § 4 w/w umowy powódka zobowiązana była m.in. do organizacji usług hotelowych na czas trwania imprezy turystycznej, organizacji transportu autobusowego na trasie P. – W. - P., a także zapewnienia usług polskiego pilota wycieczek. Natomiast pozwana spółka w § 5 w/w umowy zobowiązała się m. in. do organizacji i rekrutacji grupy uczestników imprezy turystycznej w liczbie min. 120 osób pełnopłatnych, nie wnosząc przy tym żadnych zastrzeżeń, natomiast w § 8 ust. 7 w/w umowy pozwana spółka zobowiązana była do zwrotu całości otrzymanego wynagrodzenia w razie niespełnienia warunku minimalnej liczby uczestników organizowanej imprezy.

(dowód: okoliczność bezsporna, umowa partnerska z dnia 13.12.2013 r., k.15 – 19, pismo powódki –opis pozycji do tabeli pn „(...) k. 27).

Sposób organizacji i rekrutacji grupy uczestników w/w imprezy turystycznej należał do strony pozwanej i nie został uregulowany postanowieniami zawartej umowy. Pozwana spółka w celu wywiązania się z w/w zadania przez cztery miesiące emitowała spot reklamowy zachęcający do udziału w w/w wydarzeniu, który zawierał nr telefonu oraz nr sms umożliwiający kontakt zainteresowanym, a także stworzyła podstronę internetową zawierającą informacje na temat wyjazdu.

(dowód: zeznania świadka M. G. k. 132, częściowe zeznania świadka J. W. k. 168).

Rezerwacje miejsc noclegowych, usług pilotów i przewodników obejmujące udział w w/w wydarzeniu zostały dokonane przez powódkę w grudniu 2013 r., a płatności za w/w rezerwacje zostały zrealizowane zaraz po podpisaniu umowy między stronami.

(dowód z przesłuchania strony A. W. k. 170v-171).

W związku z trudnościami w zebraniu umówionej liczby uczestników wyjazdu powódka ze swojej strony złożyła propozycję obniżenia kosztów podróży do kwoty 1.450,00 zł. Ponadto w celu zminimalizowania poniesionych strat w dniu 25.03.2014 r. strony zawarły dodatkowe porozumienie, na mocy którego uzgodniono iż powódka będzie dążyć do odsprzedaży jak największej liczby miejsc noclegowych, usług pilotów i przewodników. W porozumieniu tym strony zgodnie potwierdziły, że w/w działania są wynikiem niewywiązania się strony pozwanej ze swojej części obowiązków. Ostatecznie pozwanej spółce udało się zrekrutować grupę tylko 33 osób, które wyraziły wolę i chęć uczestnictwa w organizowanej imprezie turystycznej.

(dowód: korespondencja e-mailowa k. 20, 91, 105-117 , porozumienie dodatkowe z dnia 25.03.2014 r. k. 20v, twierdzenia powódki A. W. k. 170-172).

W związku z niewywiązaniem się pozwanej spółki z postanowień zawartej umowy powódka poniosła koszty w wysokości 37.548, 42 zł. Na w/w sumę złożyły się koszty związane z koniecznością wypożyczenia słuchawek dla wszystkich planowanych grup autokarowych, koszty związane z odsprzedażą autokaru innemu biurowi podróży i związane z tym koszty podstawienia autokaru w innym miejscu w Polsce, koszty związane z odsprzedażą części miejsc w hotelach innemu biurowi podróży oraz dopłata za jedną osobę uczestniczącą w wyjeździe z (...).

(dowód: pismo powódki –opis pozycji do tabeli pn „(...)k. 27, zestawienie rozliczenia z (...)A k. 28, faktury złożone przez stronę powodową wraz ze szczegółowym wyjaśnieniem poszczególnych pozycji k. 31-31, 148-154, historia rachunku bankowego k. 38-39, zeznania powódki k. 170-172.).

Na bieżąco strona powodowa informowała (...)o kosztach, które ponieśli. Był mail z lutego , gdzie podali kwotę jaka została już zapłacona i jakie są następne terminy zobowiązań. (...)nie ustosunkowała się do tego maila. Wiedząc , jak zła jest sytuacja z rekrutacją powód wystąpił do (...)o zgodę na możliwość odstąpienia części rezerwacji osobom trzecim i tak się stało.

Cześć noclegów w A. z gr II i III i część noclegów w R. gr II i III udało się odsprzedać przez to koszty są mniejsze. Nie wszystkie rezerwacje udało się odsprzedać. Wykaz tych kosztów był wysłany do Telewizji (...) w lecie 2014r. Rezerwacje zostały dokonane w grudniu 2013r. a płatności za rezerwacje zostały dokonane zaraz po podpisaniu umowy był to albo koniec grudnia 2013r. lub dwa pierwsze tygodnie stycznia. Na podstawie faktur Proforma powód dokonywał płatności za rezerwację . Rezerwację trzeba było zrobić tak wcześniej, gdyż była to duża impreza.

Udało się odsprzedać jeden autokar oraz usługi 2 pilotów zarezerwowanych dla autokarów II i III. Strona powodowa obciążyła (...)tylko tą zmniejszona należnością. Zarezerwowane były autokary, miejsca hotelowe piloci dla 3 grup po 40 osób, na ten wyjazd. Pozycja dopłata hotele dotyczy takich sytuacji gdzie w związku z brakiem

możliwości odsprzedania niektórych miejsc powód musiał ponieść koszty niewykorzystanych noclegów wcześniej zarezerwowanych. Zarezerwowane były słuchawki dla 3 autokarów. Natomiast zapłacono za słuchawki dla 2 autokarów bo dla jednego udało się odsprzedać.

Jeśli chodzi o zapis (...) R. (...) jest to po francusku – nocleg w R., serwis w R. i posiłki w opcji i HB, jest to terminologia turystyczna. Na fakturach są zapiski stosowane przez branżę turystyczną. Jeden autokar odsprzedany został do W. i powód musiał ponieść koszty z podjazdem tego autokaru do W. i z powrotem, a miejsce gdzie stacjonowały autokary był O.. W każdej grupie był zarezerwowany pokój jednoosobowy dla pilota, dlatego w kosztach jest dopłata do pokoi jednoosobowych. Przy tak dużej grupie hotel przeważnie daje noclegi gratis i powód te zniżki, które uzyskał uwzględnił w rozliczeniu z pozwanym. Wszystkie składowe, które są na fakturze muszą być zrealizowane aby wycieczka doszła do skutku, taki serwis mieli zapewnieni uczestnicy wyjazdu. Pojechało 30 osób płatnych, 3 osoby z (...), które były bezpłatne. Jedna dodatkowa osoba z (...), za którą (...)miała zapłacić a nie zapłacili. Oprócz tego w tej pielgrzymce uczestniczyło jeszcze 2 kierowców i jeden pilot. Cena wyjazdu ustalana była dla wyjazdu grupy 40 osób płatnych w jednym autokarze i nie została przez powoda podniesiona pomimo mniejszej ilości osób.

(...)miała możliwość podpisania innej umowy.

W tamtej umowie nie odpowiadałaby za rekrutację, ale wtedy marża byłaby o wiele niższa. Strona pozwana, zgłoszeń uczestników powodowi nie przekazywała, przekazywała tylko listy osób, które ewentualnie chciały jechać na kanonizację w postaci bazy danych.

Powód przekazał (...)plik dokumentów, które powinni dostać poszczególni uczestnicy wyjazdu. Może jednostkowe osoby otrzymały od (...)te dokumenty. Większej ilości uczestników to powód listownie przesyłał te dokumenty. Może 2 -3 osoby - umowy były dostarczone przez (...). Zgodnie z umową obowiązkiem T. było przekazanie do powoda podpisanych umów zgłoszenia konkretnego uczestnika wyjazdu. Koszty poniesione przez powoda to koszty wyliczone w tabelce przedłożonej przez stronę powodowa z pismem procesowym z daty 30.04.2015r.

(zeznania powódki k. 170-172, tabelka k. 148-150).

Kwota 37.548, 42 zł została pomniejszona o sumę 9.000,00 zł stanowiącą na mocy § 8 łączącej strony umowy wynagrodzenie przysługujące pozwanej spółce za organizowanie działalności informacyjnej, reklamowej, marketingowej oraz promocyjnej w celu ogłaszania uczestnictwa w imprezie turystycznej.

(dowód: umowa partnerska z dnia 13.12.2013 r. k. 17, zestawienie rozliczenia z (...)A k. 28).

W związku z powyższym powódka w dniu 27.05.2014 r. wystawiła stronie pozwanej fakturę marża nr (...)na kwotę 36.078,42 zł płatną do 30.06.2014 r. oraz fakturę marża nr(...)na kwotę 1.470,00 zł z terminem zapłaty do 10.06.2014 r.

(dowód: faktura marża nr(...)k. 21 oraz faktura marża nr (...)k. 21v wraz z dowodem doręczenia k. 22).

Powyższe ustalenia sąd oparł na dowodach powołanych w poszczególnych fragmentach uzasadnienia.

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego:

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone i przeprowadzone w sprawie dowody z przedłożonych przez strony dokumentów. Treść przedstawionych wyżej dowodów nie budziła żadnych wątpliwości Sądu, dlatego nie było podstaw do odmowy wiarygodności w/w dowodom.

W ocenie Sądu na wiarę zasługują w całości zeznania przesłuchanego w sprawie świadka w osobie M. G., a także w przeważającej części zeznania świadka - J. W.. Osoby te potwierdziły fakt zawarcia w dniu 13.12.2013 r., między stronami procesu umowy, której celem była wspólna organizacja wyjazdu osób trzecich do W., na kanonizację J. P. II oraz fakt niewywiązania się przez pozwaną spółkę z ciężących na niej

obowiązkach. Jednakże zdaniem Sądu za niewiarygodną należy uznać tylko tę część zeznań świadka – J. W., z której wynika, że obie strony procesu zobowiązane były do rekrutacji uczestników pielgrzymki, gdyż twierdzenie to pozostaje w sprzeczności z umową partnerską zawartą między stronami w dniu 13.12.2013 r.

Za rzetelne, jasne, spójne i zgodne z prawdą należy uznać także zeznania powódki A. W., które zostały potwierdzone dowodami w postaci dokumentów przedłożonymi przez stronę.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługuje w całości na uwzględnienie.

Niewątpliwie strony procesu łączyła umowa partnerska, której celem było wspólne działanie na rzecz przygotowania i realizacji imprezy turystycznej polegającej na wyjeździe do W. w dniach 24-30.04.2014 r., w związku z (...)

Taka umowa należy do kategorii umów nienazwanych, która zawierana jest na podstawie art. 353¹ k.c. Przepis ten określa zasadę swobody umów, zgodnie z którą strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Oznacza to, że co do zasady strony mogą swobodnie określić warunki umowy o współpracy, biorąc pod uwagę przepisy prawa bezwzględnie obowiązującego.

W przedmiotowej sprawie strony procesu mając pełną swobodę w określeniu warunków łączącej ich umowy skonkretyzowały jakie obowiązki zostały nałożone na partnera oraz organizatora w/w imprezy turystycznej. Zgodnie § 4 w/w umowy Organizator – powódka zobowiązana została m.in. do organizacji usług hotelowych na czas trwania imprezy turystycznej, organizacji transportu autobusowego na trasie Polska – W. - Polska, a także zapewnienia usług polskiego pilota wycieczek. Natomiast jak wynika z § 5 ust. 1, w/w umowy do zakresu obowiązków Partnera – pozwanej spółki należała m.in. organizacja i rekrutacja grupy uczestników imprezy turystycznej w liczbie m.in. 120 osób pełnopłatnych.

W związku z niewywiązaniem się strony pozwanej z w/w obowiązku, podstawą dochodzonego przez powódkę roszczenia jest art. 471 k.c. Zgodnie z tym przepisem dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Nienależyte wykonanie zobowiązania ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany (wyrok SA w Łodzi z dnia 2.04.2014 r., sygn. akt I ACa 1231/13).

Należy mieć na uwadze także to, że obowiązek odszkodowawczy dłużnika ogranicza się do następstw, które w chwili zawarcia umowy były do przewidzenia w normalnym toku rzeczy, oraz tych, które można było normalnie przewidzieć na podstawie wiedzy o szczególnych okolicznościach danego przypadku (T. P., Odpowiedzialność odszkodowawcza..., s. 145).

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przy odpowiedzialności kontraktowej ciężar dowodu rozkłada się w ten sposób, że wierzyciel ma wykazać istnienie stosunku zobowiązaniowego oraz jego treść, fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, jak również poniesioną szkodę. Nie musi natomiast udowodniać, że wykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność (a więc przede wszystkim z winy dłużnika). W art. 471 k.c. zawarte jest bowiem domniemanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Tym samym na dłużnika przerzucony został

obowiązek wykazania, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (wyrok SA w Szczecinie z dnia 13.11.2013 r., sygn. akt I ACa 628/14).

Mając na uwadze powyższe kwestie należy uznać, iż strona powodowa przedstawionymi dowodami wykazała w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż pomiędzy stronami procesu istniał stosunek zobowiązaniowy w postaci umowy partnerskiej zawartej w dniu 13.12.2013 r., której celem była współpraca na rzecz przygotowania i realizacji imprezy turystycznej polegającej na wyjeździe do W. w dniach 24-30.04.2014 r., w związku z (...), a także fakt iż to pozwana spółka zobowiązana była m.in. do organizacji i rekrutacji grupy uczestników imprezy turystycznej w liczbie m.in. 120 osób pełnopłatnych, z którego to obowiązku się nie wywiązała, gdyż ostatecznie pozwanej spółce udało się zrekrutować grupę tylko 33 osób, które wyraziły wolę i chęć uczestnictwa w organizowanej imprezie turystycznej. Należy zauważyć także iż w/w okoliczności nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Ponadto fakt nienależytego wykonania w/w zobowiązania ze strony pozwanej spółki został potwierdzony w porozumieniu dodatkowym zawartym w dniu 25.03.2014 r., którego celem było zminimalizowanie poniesionych strat poprzez odsprzedaż części zarezerwowanych miejsc noclegowych.

Ponadto na podstawie szczegółowego wyjaśnienia i zestawienia poniesionych wydatków wynikających z wystawionych przez kooperatorów zagranicznych faktur oraz historii rachunku bankowego, powódka w sposób nie budzący wątpliwości Sądu wykazała wysokość poniesionej szkody, związanej z kosztami organizacji w/w imprezy turystycznej dla grupy 120 osób, którą to grupę bez żadnych zastrzeżeń zobowiązała się zrekrutować strona pozwana.

W przedmiotowej sprawie nie zostały natomiast wykazane przesłanki ekskulpujące dłużnika od odpowiedzialności za szkodę powstałą po stronie powódki. Zarzut strony pozwanej dotyczący zarezerwowania przez powódkę za wcześniej zbyt dużej ilości miejsc hotelowych, nie znajduje żadnego uzasadnienia w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz zawodowego charakteru działalności, którą trudni się powódka. Mając na uwadze charakter organizowanej imprezy turystycznej związanej z wyjazdem do W. na (...), a także duże zainteresowanie przedmiotowym wydarzeniem na całym świecie należy uznać, że tylko odpowiednio wczesne rezerwacje poczynione przez stronę powodową stanowiły gwarancję należytego wywiązania się powódki ze swoich obowiązków wynikających z istniejącej między stronami umowy w postaci usług hotelowych, w tym noclegów

i wyżywienia na czas trwania imprezy turystycznej, zgodnie z programem wyjazdu. Powyższe działania należy uznać za przejaw należytej staranności powódki, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jej działalności w zakresie organizacji imprezy turystycznej. Niezależnie od powyższego

w przedmiotowej sprawie zasadnym jest przywołanie stanowiska Sądu Najwyższego, z którego wynika iż nie może stanowić okoliczności ekskulpującej dłużnika fakt, iż przyjął on w umowie zamówienie w rozmiarach lub w terminie nieodpowiadającym jego osobistym możliwościom czy jego przedsiębiorstwa; w stosunku do takiego dłużnika nie można z reguły mówić

o braku winy, który to brak jest przesłanką ekskulpacji z art. 471, skoro już

w chwili zawarcia umowy wie on, że nie będzie mógł wykonać w ogóle lub

w sposób należyty zobowiązania, którego się podejmuje (wyrok SN z 27 stycznia 1972 r., I CR 458/71, LexisNexis nr 296091).

W związku z powyższym należy uznać, iż w przedmiotowej sprawie strona powodowa w przeciwieństwie do pozwanej wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania wynikającego z zawartej w dniu 13.12.2013 r. umowy partnerskiej, w związku z czym zmuszona była ponieść koszty, które z uwagi na niezrealizowanie przez stronę pozwaną rekrutacji uczestników w liczbie min. 120 osób, w ostateczności okazały się niecelowe. Dlatego też zasadnym było uwzględnić roszczenie powódki i zasądzić na jej rzecz od pozwanej spółki kwotę 28.548,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia 1.07.2014 r. Podstawę dla zasądzenia odsetek stanowił art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.845,00 zł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na w/w koszty złożyła się

opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.428,00 zł zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł zgodnie z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.),

a także opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł ustalona na podstawie części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r., nr 225, poz. 1635 ze zm.).

Sędzia